

VERDES SÁNDOR

*(K)egyetlen élet,
(K)egyetlen törvény*

VERDES SÁNDOR

*K*egyetlen **ÉLET**
*K*egyetlen **TÖRVÉNY**

*Varázsszer
az életből, az életre, az élethez*

ZÖLD-S STUDIO
BUDAPEST
2008

TARTALOM

AJÁNLÁS	7
MIÉRT (IS)?	9
BEVEZETÉS	11
TÖRVÉNY – AZ IGAZSÁG	13
Törvény	13
Egyetlen törvény	13
SZERETET – MEGHATÁROZÁSOK	15
Meghatározás	18
További gondolatok a szeretetről	20
A világ ’működik’ – példák	22
FELVETÉS – AZ ÉLET	25
Nem biztos	25
Felelősség	26
Egység – közösség	27
Beszéd, kommunikáció	28
Baj – hiba – vétek – bűn	29
Nemet mondani	30
Hibáinkkal rombolunk	31
Idő	33
Negatív példák	34
Környezet	36
A LEGNEHEZEBB KÉRDÉS: „HOGYAN?”	
AZ ÚT	41
Ismerd meg... ..	41
Tudatosítani	43
A rossz ellen	44
A megfelelő időben	44
Töltekezés	44
Kapcsolat, kapcsolatteremtés, beszéd	45
Mások	48
Tisztelet	48

ÚJ ÉLET KELL	51
El tudjuk képzelni	51
(Szellemi) táplálkozás	53
Baj, betegség – megelőzés	54
Nem lehet	55
Magától nem fog megváltozni	56
Elfogadni másokat	56
Tanuljunk meg... ..	56
Győzzük lesz a rosszat	58
A legjobb az egyenes út	59
Csend	59
Nincs hazugság	60
Játék a szavakkal	60
Az ember nem gép	61
Globalizáció	61
Felvállalni dönteni	62
Minden	63
Szüntelenül	63
VÉG-SZÓ ELŐTT	65
VÉG-SZÓ – KÖNYV-VÉG	69

AJÁNLÁS

Miért (is) van ajánlás a könyvek elején? Tudjuk? Vagy mégsem? Sok esetben a könyv borítóján feltüntetik az *Ajánlás/Előszó* írójának nevét, s így a könyv szinte két-szerzőssé válik.

Nos, miért pont engem kért fel a Kiadó e sorok megfogalmazására (igaz, ajánlást kérve)? A Kiadó felkérő levelében őszintén megfogalmazta célját, beleértve az előbbi gondolatot is. Azzal egyetértve tettem eleget a felkérésnek. A felkérésből az is kiderült, hogy voltak más kiszemelt személyek is e feladatra.

Ajánlom a könyvet azoknak, akik ismerik az életet! A könyv olvasása után majd élni akarják azt – másképpen!

Ajánlom a könyvet azoknak, akik szeretik a törvényt! Már a könyv olvasása közben egyet fognak érteni a könyv fő mondandójával: minden törvény érvényesülését megelőzi az egyetlen törvény.

Ajánlom a könyvet az élet „varázslóinak”! Valószínű találnak megfontolásra érdemes újabb „varázsigét”, „varázsszert”. Azt az egyetlent biztos!

Ajánlom a könyvet minden olyan olvasónak, aki érzi és reméli, hogy életünk lehet sokkal kiegyensúlyozottabb és boldogabb, és aki ezért cselekedni is hajlandó – érdemben és feltételek sorolása nélkül. Akár kezdve a könyvben példaként említett jó tanácsok elolvasása és alkalmazása révén.

(a- -m)*

2007. szeptemberében

* (Az *Ajánló* neve helyett monogram áll. Nem gyávaságból – szerénységből! Ahogy a kiadványból megtudjuk, a könyv-

ben egy szó szándékosan nem szerepel leírva. Az ajánló egyetért ezzel, s a monogramja feltüntetésével kíván nyomatékot adni ennek a véleményének. Aki a könyvet komolyan végigolvassa, azt nem fogja foglalkoztatni az ajánló személye. Aki pedig nem olvassa el a könyvet, az talál magának kárpótlást az információhiányra másutt! – *Kiadó*)

MIÉRT (IS)?

Lehetne a fejezet címe *Előszó*, de nem szükséges mindenben követni korábbi kiadványokat. Meg így a fenti címmel kapcsolatban a zárójelről (is) lehet eszmét futtatni.

Miért e könyv? Miért a könyv címe?

Nos, a címről elmondhatjuk azt, amit a nyelvtanulás során oly sokszor hallunk, hogy – főleg újságcikk – fordításakor a címet a szöveg megértése, azaz lefordítása után illik/kell lefordítani. A cím ugyanis az érdeklődés felkeltésének is eszköze, talán éppen nyelvi szokatlanságokkal, fonáságokkal. Éppen ezért állítjuk, hogy a könyv címe, amelyről e fejezetben szólni illene, elolvasás után nyilvánvalóvá válik. Amennyiben mégsem, térjenek vissza a könyv „*Miért (is)?*” című fejezetéhez, s onnan folytassák. Valószínű, valamit elmulasztottak olvasás közben.

Azért elmondhatjuk, hogy a könyv nem kalandregény, nem szerelmi történet, nem is krimi, de mindezen elemeket az olvasó odaképzelteti maga (m)el(l)é, ha az segíti az olvasásban, s főleg az elsajátításban.

A fejezetcímről – az előbbiek értelmében – megemlítjük, hogy nem véletlen a (zárójel), a zárójeles rész. Miért? Miért használják egyre többen a *Miért (is)* változatot? Úgy gondolom – nyelvünket védve –, nem kell feltétlenül, nem szabad elfogadni mindent, ami a „köztudatban” megszokottá, bevetté vált, ahogy ma egyes nyelvészek gondolják és mondják, mert akkor ugyanaz történik a nyelvvel, mint a társadalommal, ahol egy adott jelenség ellen ha nem tesznek semmit,

megszokottá válik, s egy idő után sokan azt hiszik, sőt mondják is, hogy akkor ez már természetes, netalán követendő. Mi több, a korábbi becsületes, tisztességes állapot fog szokatlannak, kirívónak, esetleg kerülendőnek tűnni.

Nos, ilyen és hasonló vélekedések, viselkedések csökkentését is célozza ez a könyv. Különös tekintettel arra, hogy *egy* életünk van.

BEVEZETÉS

*„Minden ember lelkében dal van,
És saját lelkét hallja minden dalban,
És akinek szép a lelkében az ének,
Az hallja a mások énekét is szépnek.”*
(Babits Mihály)

Kellene egy könyv, amelyet ha idős vagy fiatal kezébe vesz és elolvas, megfogadja az olvasottakat, elmeséli mindenkinek, s utána más lesz az élet. Ettől lesz ez olyan könyv, amely varázsszert tartalmaz. Tehát ez a mű ilyen. Ha ettől mégsem lesz más az élet, akkor az olvasó vagy nem jól olvasta azt, vagy nem jól értelmezte, nem jól alkalmazta az olvasottakat, vagy a környezetének is szüksege van a könyv elolvasására és alkalmazására.

El kell mondani az elején, hogy egy szó, egy konkrét szó szándékosan nem szerepel a könyvben. Nem lenne jó, ha valaki e szó miatt mondana le a könyv elolvasásáról, s kerülné a könyvben sugallni szándékozott tanácsok követését, megtartását. Hogy melyik ez a szó? Em-lítettük, nincs a könyvben, itt sem írjuk le. Viszont, ha valaki komolyan olvassa a könyvet, s kutatja azt az egy szót, hamar rá fog találni. Meg fogja találni pontosan azt a szót, amelyet a szerző szándékosan nem írt le, vagy egy olyan szót, amely az olvasónál ugyanazt vagy hasonlót jelent, mint a szerzőnél le nem írt öt betű.

Amennyiben az olvasó talált magának egy ilyen szót, és az a szerző gondolatában szereplőétől eltérő, a könyv olvasása végén még abban is egyet fog érteni az illető, hogy a varázslat sokkal hamarabb beteljesül, ha ez a szó egyre több embernél *egyetlen* szót takar majd. Lehet,

hogy nem pont az enyémet, de biztos, hogy az egyetértés egy szó esetén könnyebb.

Tudom, ez így leírva *kegyetlen*, de az is olvasható a könyv címében és magában a könyvben, hogy az – egy szó – van összhangban az *egyetlen törvényt*.

A könyv létrejöttét magyarázandó, utalni kell a fenti idézetre. Tulajdonképpen a közreadott gondolatok jó része a belül (bennem) lévő hang megszólalásának rögzítése, miután „meghallottam”, elolvastam, megízleltem máshol, másoknál. Természetesen sajtóságos a válogatás, a rendszerezés, ami valószínű, hogy részben összefügg a szerző tökéletlen (zenei) hallásával. Tehát aki szebb zenét akar hallani, próbáljon nyitott füllel járni, s rátalálni a kellemesebb „dalra”.

A könyvet megjelenés előtt néhányan elolvasták, nemcsak a sajtóhibák számát csökkentendő. Köszönet nekik, így név nélkül. Az észrevételeket próbáltam figyelembe venni. Többek között egyesek jelezték, hogy a könyv kicsit szaggatott. Ezen is próbáltam változtatni, de nem biztos, hogy sikerült sokkal olvasmányosabbá tenni a könyvet. Úgy gondolom, hogy aki épülni akar belőle, megteszi, aki nem, azt nem(csak) az előbb említettek fogják akadályozni. Nem kizárt, hogy lesz a könyvnek újabb, átdolgozott kiadása, s akkor további finomításokra is sor kerülhet. Amennyiben mégis zavaró a könyv felépítése, elnézésüket kérem. Mentségemre szolgáljon, hogy az idő sürgetését a megjelenéssel kapcsolatban nap mint nap éreztem.

* * *

Az említett *egyetlen* szó kapcsán azt is meg kell jegyezni, hogy megoldásként elég lenne szintén *egyetlen* könyv! Az a könyv, amely összefügg a le nem írt szóval, és amely könyvet, ha mindenki komolyan venne, akkor elég lenne arra hivatkozni, azt olvasni, s akkor erre és a hasonló könyvekre egyáltalán nem lenne szükség!

SZERETET MEGHATÁROZÁSOK

A „Törvény – Az igazság” fejezetcím alatt láttuk, hogy *egyetlen* a törvény. Ez a törvény a *szereetet* törvénye. Csakhogy ehhez, ennek elfogadásához értelmezni kell, legfőképp azonban jól kell érteni a *szereetet*. Ha nem így teszünk, soha sem fogjuk belátni, hogy ilyen egyszerű ez a törvény. S azt, hogy e belátás után egyszerű lesz az élet is.

Oktatóként, ha új hallgatókkal, új csoporttal találkozom, az első előadás végén kis papírt adok az egyetemi csoport tagjainak, hogy írjanak fel három-három szót. Három olyan fogalmat, amelytől az élet előremegy, és három olyat, olyan fogalmat, amely akadályozza azt, hogy az élet jó irányba haladjon. (Természetesen név nélkül kértem a válaszokat.) Érdemes lenne ezeket a válaszokat elemezni, rendszerezni, párhuzamba állítani stb. Itt most csupán annyi érdekes, hogy az esetek többségében, ha ismétlődés volt a szavaknál, azok közül a *szereetet* szó vitte el a „pálmát”, az fordult elő a legtöbbször.

Egyik alkalommal tovább foglalkoztunk a témával, s kértem a csoport tagjait, írják fel a papírra néhány szóban, hogy mit értenek *szereetet* alatt. Íme néhány megfogalmazás. Meg kell jegyezni, nem könnyű egy ilyen kérdésre váratlanul felelni, ezért külön is érdekes a gyűjtemény.

Íme a meghatározások:

„Szeretet: összetartó erő, amely nélkül nem lehetne élni.”

„Szeretet: annak megtanulása,
hogyan fogadjuk el embertársainkat.”

„Szeretet: gondoskodás, egymás segítése.”

„A szeretet szerintem az a szándék,
amellyel végigkísérjük valami vagy valaki útját és törődünk
vele azért, hogy biztosítsuk, minél tovább és minél jobb ál-
lapotban éljen. Egyszerűen az a készletés, hogy valamit
fenntartsunk, mert számunkra és a többség számára jó.”

„Az embereket összekötő közeg. A négy elemi kölcsönhatás
(elektromágneses, gravitációs, erős és gyenge kölcsönhatás)
mellett az ötödik.”

„Egymáshoz való kötődés, egymás iránti érdeklődés, féltés
és gondoskodás. Nem azonos a szerelemmel.”

* * *

„Megfoghatatlan dolog.
A szeretetet az emberek egymás iránt, vagy esetleg dolgok,
tárgyak iránt érzik. Az utálat ellentéte.”

„Szeretet: számomra odafigyelést jelent a másik iránt,
gondolok rá,
megpróbálok a boldogulásához segítséget nyújtani.
A szeretet ugyanakkor egy megmagyarázhatatlan érzés,
mert sokszor nem tudjuk irányítani, belülről fakad.
Az ember szeretet nélkül nem létezhet.”

„Szeretet: elméletben: a boldogság alapja, élő lelkek közötti kapcsolat, amely mindenképpen kölcsönös tiszteleten és megértésen alapszik. A gyakorlatban: meghatározhatatlan!”

„Szeretet: valami megfoghatatlan 'dolog', amelyet csak érezni lehet, de éppen ettől értékes.”

Másoktól is kaptam, olvastam rövid meghatározást a szeretet fogalmára:

„Kapcsolatokat mozgató éltető erő”

„Teljesen átadni magam!”

„Nem teszek másnak olyat, aminek én sem örülnék!”

„Szeretni annyit jelent:
egyesülök egy másik lélekkel,
eggyé lenni, megismerni.”

„Azt adom a másiknak,
amire **szerintem** szüksége van.”

Ebben az utolsó meghatározásban a kiemelt szó (*szerintem*) magyarázatot kíván. A szerintem meglehetősen szubjektívvá tehetné/teszi a szeretet meghatározását, felfogását, s ilyen módon annak gyakorlását.

Meghatározás

„Azt adom, amire szükség van!”

Az előbbi, legutolsó meghatározás készítettett egy saját megfogalmazásra: „Azt adom, amire szükség van!”

Ebben a megfogalmazásban nyelviileg is kifejezésre